



**2018/2036(INI)**

22.5.2018

# **JELENTÉSTERVEZET**

az EU-ban élő kisebbségekre vonatkozó minimumszabályokról  
(2018/2036(INI))

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

Előadó: József Nagy

**TARTALOM**

**Oldal**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY ..... 3

# AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

## az EU-ban élő kisebbségekre vonatkozó minimumszabályokról (2018/2036(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. és 22. cikkére,
- tekintettel a nemzeti vagy etnikai, vallási és nyelvi kisebbségekhez tartozó személyek jogairól szóló, valamint az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozatokra,
- tekintettel az emberi jogok európai egyezményére és az ahhoz csatolt jegyzőkönyvekre,
- tekintettel az Európa Tanács nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezményére és a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Chartájára,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének az európai nemzeti kisebbségek helyzetéről és jogairól szóló, 1985(2014). sz. állásfoglalására,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének az európai regionális vagy kisebbségi nyelvek védelméről és előmozdításáról szóló, 2196(2018). sz. állásfoglalására,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének „A kisebbségek jogairól szóló kiegészítő jegyzőkönyv az emberi jogok európai egyezményéhez” című, 1201(1993). sz. ajánlására,
- tekintettel az Európa Tanács állam- és kormányfőinek 2005. május 16–17-én, Varsóban megrendezett harmadik csúcstalálkozóján elfogadott, az Európa Tanács és az Európai Unió közötti kapcsolatokról szóló ötödik iránymutatásra,
- tekintettel az EBESZ 1990-ben aláírt koppenhágai dokumentumára és az EBESZ nemzeti kisebbségi főbiztosa és Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala által a kisebbségek jogainak vonatkozásában kiadott számos tematikus ajánlásra és iránymutatásra,
- tekintettel „Az alapvető jogok helyzete az Európai Unióban” című, 2016. december 13-i állásfoglalására,<sup>1</sup>
- tekintettel a kihalástól fenyegetett európai nyelvekről és az Európai Unión belüli nyelvi sokféleségről szóló, 2013. szeptember 11-i állásfoglalására,<sup>2</sup>
- tekintettel a kibővített Európában a kisebbségvédelmi és diszkriminációellenes

---

<sup>1</sup>Elfogadott szövegek, P8\_TA(2016)0485.

<sup>2</sup>HL C 93., 2016.03.09., 52. o.

politikáról szóló, 2005. június 8-i állásfoglalására,<sup>1</sup>

- tekintettel az Európai Unió Bíróságának határozatára és ítélezési gyakorlatára, és különösen a T-646/13. sz. ügyre,
  - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) által készített és közzétett jelentésekre és felmérésekre, például „A kisebbségekhez tartozók tisztelete és védelme 2008–2010” című jelentésre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A8-0000/2018),
- A. mivel a nemzeti vagy etnikai, vallási és nyelvi kisebbségekhez tartozó személyek jogai az emberi jogok részét képezik, amelyek egyetemesek, oszthatatlanok és függetlenek, és mivel a kisebbségi jogok védelme és előmozdítása alapvető a béke, a biztonság és a stabilitás megteremtéséhez, a tolerancia, a kölcsönös tisztelet és megértés elősegítése, valamint az egy területen élők közötti együttműködés előmozdítása érdekében;
- B. mivel a kisebbségekhez tartozó személyek jogainak védelme hozzájárulhat Európa fenntartható jövőjének megteremtéséhez, valamint a méltóság, az egyenlőség és a diszkriminációmentesség elvei tiszteletben tartásának biztosításához; mivel e jótékony hatás nem csak a kisebbségekre korlátozódik, minthogy ez a védelem és támogatás mindenki számára stabilitást, gazdasági fejlődést és jólétet biztosít;
- C. mivel a Lisszaboni Szerződés bevezette az elsődleges uniós jogba a „kisebbségekhez tartozó személyek” fogalmát, első alkalommal utalva közvetlenül erre az uniós jog történetében; mivel a Szerződés 2. cikke világosan kimondja, hogy az „Unió [...] az emberi jogok – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul”; mivel a Szerződés 2. cikke kimondja, hogy „ezek az értékek közösek a tagállamokban, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmában”; mivel az új uniós szerződések a nemzetközi jog megközelítését követve nem határozzák meg a „kisebbségek” fogalmát;
- D. mivel az EU Alapjogi Chartája rögzíti a megkülönböztetésmentesség elvét; mivel a tagállamok osztoznak az uniós értékekben;
- E. mivel a koppenhágai kritériumok részét képezik az uniós csatlakozás feltételeinek; mivel a három kritérium egyike egyértelműen előírja az országok számára a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok biztosítását, valamint a kisebbségek tiszteletben tartását és védelmét;
- F. mivel a közelmúltbeli fejlemények azt mutatták, hogy a Szerződésekben foglalt elvek és értékek – melyeknek részét képezi a kisebbségekhez tartozó személyek jogainak tiszteletben tartása – teljes körű és megfelelő alkalmazását biztosító eszközök és eljárások felülvizsgálatra és integrációra szorulnak, és hogy létre kell hozni egy

---

<sup>1</sup>HL C 124. E, 2006.5.25., 405. o.

hatékony mechanizmust a fennmaradó hiányosságok felszámolására és a Szerződésben foglalt elvek és értékek Unió egészében való tiszteletben tartásának biztosítására; mivel e mechanizmusnak bizonyítékokon kell alapulnia, objektívnek és megkülönböztetésmentesnek kell lennie, tiszteletben tartva a szubszidiaritás, a szükségesség és az arányosság elvét, és a tagállamokra és az uniós intézményekre egyaránt alkalmazandónak kell lennie, továbbá fokozatos megközelítésen kell alapulnia, és megelőző és korrekciós ággal egyaránt rendelkeznie kell;

- G. mivel a nyelvek az európai identitás szerves részei és a kultúra legközvetlenebb kifejeződései; mivel a nyelvi sokféleség tiszteletben tartása az EU egyik alapvető értéke, ahogyan azt többek között a Charta 22. cikke és az EUSZ preambuluma is rögzíti, ez utóbbi „ösztönzést merítve Európa kulturális, vallási és humanista örökségéből, amelyből az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen jogai, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, valamint a jogállamiság egyetemes értékei kibontakoztak”;
- H. mivel az Európai Unió kulturális öröksége gazdag és sokszínű; mivel a kulturális örökség gazdagítja a polgárok életét; mivel az EUSZ 3. cikke úgy rendelkezik, hogy az Unió „tiszteletben tartja saját kulturális és nyelvi sokféleségét, továbbá biztosítja Európa kulturális örökségének megőrzését és további gyarapítását”; mivel az Európában élő kisebbségek hozzájárulnak ehhez a gazdag, egyedi és változatos örökséghez, és szerves részét képezik az európai identitásnak;
1. emlékeztet rá, hogy jóllehet a koppenhágai kritériumok a tagjelölt országok és a tagállamok számára is előírják a kisebbségek védelmét, nincs garancia arra, hogy az uniós csatlakozásukat követően a tagjelölt országok betartják a koppenhágai kritériumokban vállalt kötelezettségeiket; emlékeztet arra, hogy az uniós politika nem határozza meg a kisebbségi jogok normáját, és abban sincs közös megegyezés, hogy ki tekinthető egy kisebbség tagjának; rámutat, hogy a nemzeti vagy etnikai, vallási és nyelvi kisebbségekhez tartozó személyek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozat és a nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezmény (FCNM) nem határozzák meg a kisebbségek fogalmát; ajánlja, hogy a szubszidiaritás, az arányosság és a megkülönböztetésmentesség elvének tiszteletben tartásával ezt a meghatározást alapozzák az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének a kisebbségek jogaira vonatkozó, az emberi jogok európai egyezményéhez fűzött kiegészítő jegyzőkönyvről szóló, 1201(1993). sz. ajánlásában található fogalom meghatározásra, amely szerint „nemzeti kisebbségek” olyan csoportok egy államon belül, amelyek:
- az adott állam területén élnek,
  - sokéves, erős és tartós kapcsolatot tartanak fenn ezzel az állammal,
  - különleges etnikai, kulturális, vallási vagy nyelvi jellegzetességeket mutatnak fel,
  - megfelelően reprezentatívak, habár számszerűleg kisebbek, mint a szóban forgó államnak vagy ezen állam valamely régiójának népessége,
  - törekednek arra, hogy közösen megőrizzék a közös identitásukra jellemző jegyeket, ezen belül kultúrájukat, hagyományait, vallásukat vagy nyelvüket;
2. emlékeztet, hogy az Európa Tanács állam- és kormányfőinek 2005. május 16–17-én,

Varsóban megrendezett harmadik csúcstalálkozóján elfogadott, az Európa Tanács és az Európai Unió közötti kapcsolatokról szóló ötödik iránymutatás értelmében „az Európai Unió törekszik arra, hogy az Európa Tanács egyezményeinek hatáskörébe tartozó aspektusait átültesse az európai uniós jogba”;

3. megállapítja, hogy az FCNM és a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartája (a továbbiakban: a „Nyelvek Kartája”) rendelkezéseinek egy része az EU hatáskörébe esik, és emlékeztet az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének következtetésére, mely szerint bár az Unió általános jogalkotási hatásköre nem terjed ki arra, hogy a nemzeti kisebbségek védelméről rendelkezzen, „rendelkezhet számos olyan kérdéstről, amely a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyeket érinti”;
4. hangsúlyozza, hogy megfelelő hatásvizsgálatot követően jogalkotási javaslatot kell alkotni az EU-ban a kisebbségek számára nyújtott védelemre vonatkozó minimumszabályokról, az összes tagállamban javítani kell a kisebbségek helyzetét, és el kell kerülni a kettős mércét, egyidejűleg tiszteletben kell tartani a szubszidiaritás és az arányosság elvét; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy jogrendszerükben a kisebbséghez tartozó személyeket ne érje hátrányos megkülönböztetés, és a vonatkozó nemzetközi normák alapján hozzanak és hajtsanak végre célzott védelmi intézkedéseket;
5. felhívja a tagállamokat, hogy a nemzeti állampolgárság megóvása mellett, illetve a Bizottságot, hogy az uniós identitás és közös értékek előmozdítása mellett, óvják meg a nemzeti kisebbségek arra irányuló jogait, hogy saját identitásukat megőrizzék, megvédjék és fejlesszék, és hogy hozzák meg a szükséges lépéseket a nemzeti kisebbségek társadalmi, gazdasági, kulturális életben és közügyekben való hatékony részvételének biztosítására;
6. felhívja a tagállamokat, hogy ratifikálják az FCNM-et, az Európai Uniót pedig, hogy csatlakozzon az FCNM-hez és a Nyelvek Kartájához, és tartsák tiszteletben az e dokumentumokban rögzített elveket; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tartózkodjanak az e dokumentumokban rögzített elvekkel ellentétes cselekedetektől; megjegyzi, hogy a tagállamoknak és az uniós intézményeknek tartózkodniuk kell olyan jogszabályok és igazgatási intézkedések elfogadásától, amelyek gyengítik vagy csorbítják a kisebbségekhez tartozó személyek jogait;
7. emlékeztet rá, hogy közös minimumszabályokat kell kidolgozni a nemzeti vagy etnikai, vallási és nyelvi kisebbségekhez tartozó személyek jogainak védelmére, figyelembe véve a tagállamokban már alkalmazott legjobb gyakorlatokat, lásd Olaszországot (Alto Adige/Dél-Tirol), Németországot (Schleswig-Holstein) vagy Finnországot, a jószomszédi kapcsolatok, a tagállamok közötti baráti kapcsolatok és együttműködés elveit követve, nemzetközi szabványok és normák végrehajtása alapján; emlékeztet az EBESZ keretei között, és különösen a tematikus ajánlásokban és az iránymutatásokban elfogadott kötelezettségvállalásokra és kidolgozott elvekre; emlékeztet rá, hogy a Bizottság már figyelembe vette ezeket a normákat a koppenhágai kritériumok kontextusában a közép- és kelet-európai országokkal, Ciprussal, Máltával, Bulgáriával, Romániával, Horvátországgal és a jelenlegi tagjelölt országokkal folytatott csatlakozási tárgyalások során;
8. emlékeztet rá, hogy a kisebbségekhez tartozó személyek különleges kategóriába esnek a

jogorvoslathoz való jog tekintetében, és különleges igényeik vannak, amelyeket ki kell elégíteni a teljes és tényleges egyenlőségük megvalósítása érdekében, és hogy a jogaikat tiszteletben kell tartani és elő kell mozdítani, beleértve a kulturális és nyelvi identitásuk szabad kifejezésére, megóvására és fejlesztésére való jogot, anélkül, hogy bármiféle kísérletet tennének az akaratuk ellenére való asszimilációjukra;

9. felhívja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a baráti és stabil kapcsolatokat egymás között, különösen a határ menti régiókban, ahol több nyelvet beszélnek, és különböző kultúrák élhetnek;

### ***Nemzeti kisebbségek***

10. megjegyzi, hogy a nemzeti kisebbségeket olyan kisebbségekhez tartozó személyek csoportjai alkotják, amelyek régóta ugyanazon a területen élnek és közös identitással rendelkeznek, bizonyos esetekben a határok változása következtében, máskor azért, mert sokáig egy területen laknak, és így sikerül megőrizniük az identitásukat; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy védjék meg a nemzeti kisebbségek kulturális és nyelvi identitását, és alakítsák ki annak előmozdításának feltételeit; rámutat, hogy az EU-ban a regionális és helyi hatóságok fontos szerepet tölthetnek be a nemzeti kisebbségek védelmében, és úgy véli, hogy a kisebbségekre nem gyakorolhat negatív hatást az igazgatási vagy területi átszervezés;
11. megjegyzi, hogy a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyeknek jogukban áll emberi jogaik és alapvető szabadságjogaik teljes körű és hatékony gyakorlásához, mindenféle megkülönböztetés nélkül, és a törvény előtti teljes egyenlőséggel;

### ***Kulturális jogok***

12. megjegyzi, hogy az EU kulturális örökségének fenntartása a tagállamok közös érdeke; felhívja az uniós intézményeket és a tagállamokat a nemzeti kisebbségek kulturális jogainak támogatására, javítására és előmozdítására;
13. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismerjék el a nemzeti kisebbségek hozzájárulását az Unió kulturális örökségéhez, erősítsék meg a nemzeti kisebbségek képviselőivel folytatott párbeszédet, és határozzanak meg és hajtsanak végre összehangolt szakpolitikákat és fellépéseket a kisebbségi kultúrák megóvásának és fejlesztésének fenntartható ápolására;
14. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a nemzeti kisebbségek és azok képviselőinek bevonását és támogatását olyan tudás és készségek előmozdítása terén, amelyek szükségesek a kulturális örökség megőrzése, fenntartható kezelése és fejlesztése érdekében, és amelyeket tovább kell adni a jövő generációinak; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy hozzanak létre és tartsanak fenn konkrét kulturális alapokat a regionális és a kisebbségi jogok képviselői számára, horizontális és vertikális szinten egyaránt;
15. rámutat, hogy a média központi szerepet tölt be a kulturális és nyelvi jogok tekintetében; emlékeztet, hogy a közéletben, a gazdasági, társadalmi és kulturális életben való egyenlő és hatékony részvétel előfeltétele az, hogy valaki olyan nyelven kaphasson és tehessen közzé információkat, amelyet tökéletesen megért és beszél; e

tekintetben megjegyzi, hogy különleges figyelmet kell fordítani a nemzeti kisebbségekhez tartozó, vidéki és távoli területeken élő személyek igényeire;

16. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot annak biztosítására, hogy a média a kisebbségi nyelveken függetlenül és diszkriminációmentesen működhessen, hogy a médiaszolgáltatások engedélyezése és privatizálása során (beleértve a tévé- és rádiócsatornák odaítélését) figyelembe vegyék a nemzeti kisebbségeket, hogy megfelelő forrásokat biztosítsanak a kisebbségeket képviselő szervezetek autonómiájának támogatására, előmozdítva a kisebbségi csoporthoz való hovatartozás és az azzal való azonosulás érzését, valamint megismertetve a többséggel az identitásukat, nyelvüket, történelmüket és kultúrájukat;
17. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tartózkodjanak olyan politikai és jogi aktusoktól, amelyek célja korlátozó intézkedések előírása, úgymint a feliratozási és/vagy fordítási kötelezettség, vagy a hivatalos nyelveken készült műsorokra előírt kötelező kvóta; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy online interfészekben is engedélyezzék és mozdítsák elő a regionális és a kisebbségi nyelven működő médiát; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy biztosítsák a nemzeti kisebbségeket képviselő szervezetek vagy média megfelelő támogatását, tekintettel azok regionális sajátosságaira és szükségleteire;

#### ***Az oktatáshoz való jog***

18. rámutat, hogy az oktatás a szocializáció és a fejlődés alapvető eleme, és hogy az anyanyelvi oktatás folytonossága kulcsfontosságú a kulturális és nyelvi identitás megőrzése érdekében; rámutat, hogy a kisebbségi nyelveken való oktatás területén nincs egyetlen bevált módszer, amely megfelelő volna az összes nemzeti kisebbség számára;
19. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy helyi és regionális szinten egyaránt mozdítsák elő és támogassák a nemzeti kisebbségek által beszélt nyelvek hivatalos használatát azokon a területeken, ahol e kisebbségek élnek, összhangban az FCNM és a Nyelvek Kartája elveivel, figyelembe véve, hogy a regionális és kisebbségi nyelvek használatának védelme és ösztönzése nem mehet a hivatalos nyelvek és azok elsajátítása kötelezettségének rovására;
20. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyeknek joguk és megfelelő lehetőségeik legyenek arra, hogy kisebbségi nyelven részesüljenek oktatásban, és mind állami, mind pedig magán oktatási intézményekben anyanyelvükön oktassák őket; felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki megfelelő oktatáspolitikát, szem előtt tartva a kisebbségi nyelven való oktatáshoz való jogot és a nemzeti kisebbségek igényeit; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a kisebbségi nyelven oktatást biztosító iskolák tantervének meghatározásakor az idegen nyelvek oktatása terén meglévő bevált gyakorlatokat építsék be a hivatalos nyelvek oktatásának módszertanába; megjegyzi, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy mind a regionális vagy kisebbségi, mind pedig a hivatalos nyelv oktatása a megfelelő eszközök felhasználásával történjék;
21. felhívja a tagállamokat, hogy határozzanak meg preferenciális küszöbértéket a regionális vagy kisebbségi nyelvek tanulása terén; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nemzeti kisebbségekhez tartozó, vidéki



területeken vagy elszórt településeken élő személyeknek jogukban álljon kisebbségi nyelven, azaz az anyanyelvükön oktatásban részesülniük; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot annak biztosítására, hogy az oktatási reformok és politikák ne korlátozzák a kisebbségi nyelven való oktatáshoz való jogot;

22. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot annak biztosítására, hogy az oktatási rendszerekben vertikális szinten integrált támogatás álljon a kisebbségi és regionális nyelvek rendelkezésére, különösképpen azáltal, hogy a tagállami oktatási minisztériumokban és a Bizottságon belül olyan osztályokat hoznak létre, amelyek feladata a kisebbségi és a regionális nyelvek oktatásának belefoglalása az iskolai tantervekbe; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy biztosítsák a kisebbségi nyelvek folyamatos oktatását, az iskola előtti neveléstől egészen a felsőoktatásig;
23. rámutat, hogy a tanárok képzése és a jó minőségű tankönyvekhez való hozzáférés alapvető előfeltétele annak, hogy minőségi oktatást biztosítsanak a diákok számára; megjegyzi, hogy a kisebbségi nyelveken folyó oktatás egyik széles körben elismert és orvosolandó problémája az, hogy nem áll rendelkezésre elegendő magas színvonalú oktatási segédanyag és kisebbségi nyelveken oktató szakképzett tanár; megjegyzi, hogy a történelem többdimenziós tanítását kell előírni az összes iskolában, függetlenül attól, hogy kisebbségi vagy többségi közösségekről van szó;

### ***Nyelvi jogok***

24. megállapítja, hogy a nyelv a kisebbségek kulturális identitásának és emberi jogainak alapvető eleme; felhívja a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe e jogi szempontokat, megkülönböztetés nélkül biztosítsák a kisebbségi nyelvek használatához való jogot magán- és a nyilvános területeken, valamint védjék meg az Unión belüli nyelvi sokféleséget; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg azon tervét, amely szerint a nyelvi alapon történő megkülönböztetés elleni küzdelem potenciális eszközeként előmozdítja a regionális nyelvek tanítását és használatát az Unión belül, és támogatja a nyelvi sokféleséget;
25. megjegyzi, hogy a 24 hivatalos nyelve mellett az EU 60 további nyelvnek is otthont ad, amelyek szintén részét képezik a kulturális és nyelvi örökségének, és amelyeket bizonyos régiókban vagy bizonyos csoportok beszélnek (összesen 40 millióan); megállapítja, hogy az Európai Unió többnyelvűsége a nemzetközi szervezetek szintjén egyedülálló; megjegyzi, hogy a többnyelvűséget szentesíti az EU Alapjogi Chartája, amely kötelezi az EU-t a nyelvi sokféleség tiszteletben tartására és Európa gazdag nyelvi és kulturális örökségének támogatására a nyelvtanulás és a nyelvi sokféleség előmozdítása révén;
26. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az igazgatási hatóságok és közszolgálati szervezetek tekintetében tegyék lehetővé és mozdítsák elő a regionális vagy kisebbségi nyelvek gyakorlati alkalmazását, az arányosság elvének megfelelően, úgymint például egyrészt a magánszemélyek és szervezetek, másrészt pedig az állami hatóságok közötti kapcsolatokban; felhívja a tagállamokat, hogy tegyék elérhetővé az információkat és az állami szolgáltatásokat e nyelveken (többek között az interneten is), azokon a területeken, ahol hagyományosan a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek élnek; ösztönzi a helyi hatóságokat a regionális és kisebbségi nyelvek használatának biztosítására; ösztönzi a tagállamokat a tagállamokban már meglévő bevált gyakorlatok

iránymutatásként való alkalmazására;

27. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot annak biztosítására, hogy a biztonsági jelzések és címkézések, a fontos kötelező utasítások és a polgárok számára fontos nyilvános bejelentések – akár a hatóságok, akár a magánszektor által –, továbbá a helységnevek és topográfiai megnevezések megfelelő formában szerepeljenek és elérhetőek legyenek az adott régióban általánosan használt nyelveken, beleértve a városi területekre való behajtást vagy azok elhagyását jelölő táblákat, illetve az összes, információt szolgáltató útjelzést;
28. megjegyzi, hogy a regionális és kisebbségi nyelvek képi megjelenítése – útjelzések, utcanevek, igazgatási, állami és kereskedelmi intézetek stb. neve – alapvető a nemzeti kisebbségek jogainak előmozdítása és védelme szempontjából, mivel tükrözi és elősegíti a regionális és kisebbségi nyelvek elengedhetetlen használatát, arra ösztönözve a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyeket, hogy használják, védjék és fejlesszék nyelvi sokféleségüket, identitásukat és nyelvi jogaikat, kifejezzék etnikailag sokszínű helyi identitásukat, és erősítsék hovatartozásukat mint egy helyi vagy regionális közösségben élő csoport tagjai;
29. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket az olyan igazgatási és pénzügyi akadályok megelőzésére, amelyek hátráltathatják a nyelvi sokszínűséget európai és nemzeti szinten, és akadályozhatják a nemzeti kisebbségekhez tartozók nyelvi jogainak használatát és alkalmazását;

#### ***Következtetés***

30. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen ütemtervet a kisebbségek védelmére vonatkozó minimumszabályok meghatározására; ajánlja, hogy ez az ütemterv tartalmazzon rendszeres jelentéstétellel támogatott mérföldköveket, és legalább az alábbiakra terjedjen ki:
  - a tagállami bevált gyakorlatokat tükröző iránymutatások készítése a kisebbségi jogok védelmével foglalkozó különböző érdekeltek bevonásával,
  - bizottsági ajánlás, figyelembe véve a meglévő nemzeti intézkedéseket, a szubszidiaritást és az arányosságot;
  - irányelvre irányuló jogalkotási javaslat az előző pontok alapján az EU-ban élő kisebbségek védelmére vonatkozó minimumszabályokról;

◦  
◦   ◦

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.